

Dementieverpleegkundige Melanie Smit

'Ik kijk eerst naar de mens, dan naar zijn dementie'

In de rubriek *Vers bloed* komen beginnende verpleegkundigen Maatschappij & Gezondheid aan het woord. Ditmaal Melanie Smit (30), werkzaam als dementieverpleegkundige bij AxionContinu in de Utrechtse wijk Leidsche Rijn. In maart van dit jaar voltooide ze de post-hbo-opleiding tot dementieverpleegkundige. 'Ik hoop op meer collega's. Want het is een prachtvak!'

Waarom heb je de overstap gemaakt van ziekenhuis naar wijk?

'Ik zocht meer diversiteit en een baan waarin ik meer kon netwerken. In het ziekenhuis heb je natuurlijk contact met de fysio en de ergo en andere afdelingen, maar in de wijk gaat het verder. Daar heb je ook te maken met de gemeente, de woningbouwvereniging, de mensen van de dagbesteding en ga zo maar door. Daarnaast wilde ik meer naar buiten. Als je in het ziekenhuis werkt, zit je letterlijk de hele dag binnen. Dat past niet bij me. Ik houd heel erg van de natuur.'

Wat is er zo mooi aan het vak dementieverpleegkundige?

'Ik vind het fijn dat je echt de tijd kan nemen om na te gaan hoe iemand zich voelt die (beginnende) dementie heeft. Gewoon iemands verhaal aanhoren neemt vaak al veel onrust weg. Dat geldt ook voor de mantelzorgers. Als je tegen de partner zegt: "Het is wel pittig wat u moet meemaken," maakt dat veel los en creëert begrip van beide zijden. Als ik dan vertel dat het helemaal niet gek is dat zij hun vrouw of man soms best een paar dagen per week uit huis willen hebben, zie ik opluchting alom. Maar waar ik het meest van geniet is netwerken. Daar kunnen mooie samenwerkingsverbanden uit voortkomen.'

Kun je een voorbeeld geven?

'Ik heb nu een vrouw in behandeling met beginnende dementie. Zij is heel haar leven juf geweest en miste prikkelingen in haar leven. Na diverse goede gesprekken heb ik contact opgenomen met het kinderdagverblijf om de hoek. Daar leest ze nu voor aan dreumesen en peuters. Ze loopt er zelf met de rollator naartoe. Die mevrouw is helemaal opgebloeid.'

Jij bent het jonkie van het team. Wat leerde jij van je oudere collega's?

'Mijn collega die bijna met pensioen gaat, is altijd de rust zelve. Zij leerde me dat je niet altijd meteen alles

kan oplossen bij deze ziekte. Je moet eerst vertrouwen winnen bij een cliënt met (beginnende) dementie en hem of haar en de mantelzorgers echt leren kennen, voordat je gerichte zorg kan aanbieden die helemaal bij hem of haar past. Dat is een wijze les waar ik nog elke dag profijt van heb.'

Waar sta jij over vijf jaar?

'Dat ben ik nog steeds dementieverpleegkundige en hoop dat ik dan nog meer collega's heb die er ook achter zijn gekomen dat het vak van de dementieverpleegkundige een prachtvak is. Ik heb wel een droom; ik zou graag mijn eigen dagbesteding willen beginnen, dagbesteding waar echt goed gekeken wordt naar wat iemand nodig heeft om de laatste periode van zijn leven zo aangenaam mogelijk te maken. Houdt diegene van muziek? Zoek dan een vrijwilliger die muziek met hem gaat luisteren. Wil iemand erop uit? Ga daar dan mee wandelen of laat ze met de handen in de tuin wroeten. Ofwel: bied zorg op maat.' [🔗](#)

Bio

Naam: Melanie Smit

Werkt bij: Axion Continu

Is goed in? 'Netwerken. Collega's zeggen dat ik vrij snel wist wie ik moest hebben in de wijk'

Minder goed in? 'Loslaten. Als een cliënt naar het verpleeghuis moet, dan heb ik daar echt last van.'

Tekst:
Marieke
Rijsbergen